

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ

17-AG-34-GE-WSP-A

Workshop on Revitalization of Rural Communities through Productivity
Improvement Initiatives

ระหว่างวันที่ 21-25 August 2017 (five days)

ณ Jakarta, ประเทศ Indonesia

จัดทำโดย นางสาวนภาพร ทางทิศ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ,สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

วันที่ 15 ตุลาคม 2560

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

1.1 รหัสและชื่อโครงการ

รหัสโครงการ : 17-AG-34-GE-WSP-A

ชื่อโครงการ : Workshop on Revitalization of Rural Communities through Productivity
Improvement Initiatives

1.2 ระยะเวลา : ระหว่างวันที่ 21-25 August 2017 (five days)

1.3 สถานที่จัด : ณ Jakarta, ประเทศ Indonesia

1.4 ชื่อเจ้าหน้าที่เอพีโอประจำโครงการ

Ms. Emiko Kurayoshi Project Assistant, Agriculture Department

Ms. Jisoo Yun ,APO

1.5 จำนวนและรายชื่อวิทยากรบรรยาย

วิทยากร จำนวน 3 คน

- 1) Dr. Jung KiWhan, President, Korea Institute for Rural Development (KIRD), ROK.
- 2) Dr. Shoichi Ito, Professor, Int'l food policy economist. Faculty of Agriculture, Kyushu University, Japan.
- 3) Dr. William Van Caenegem, Professor, Faculty of Law, Bond University, Australia.

1.6 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการและประเทศที่เข้าร่วมโครงการ

มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 17 คน จาก 10 ประเทศ ดังนี้

No.	Country	Name
1	Cambodia	Mr. Khemrith Chan
2	Cambodia	Mr. Thearith Oeun
3	Republic of China	Ms. Chen Ying-Chun
4	Republic of China	Mr. Tsao Chang-Wen
5	Fiji	Mr. Inoke Koroï Tagicakibau
6	Fiji	Dr. Isimeli Waibuta Tagicakiverata

No.	Country	Name
7	India	Dr. Harinder Singh
8	Lao PDR	Mr. Linglong Sithixay
9	Malaysia	Mr. Mokhtaruddin bin Buang
10	Pakistan	Dr. Nasir Ahmad Khan
11	Philippines	Mr. Ismael Perido Aya-ay
12	Philippines	Ms. Maria Theresa A. Quirino
13	Sri Lanka	Mr. Pasan Sri Sajith Wijerathne
14	Sri Lanka	Ms. Rattota Mudiyansele Malathi Hansa Kumari Rambodagedara
15	Thailand	Ms. Napaporn Tangtis
16	Thailand	Ms. Sucharee Picha
17	Vietnam	Mr. Van Cuong Le

ส่วนที่ 2 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

2.1 ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการโดยย่อ

- 1) ทบทวนแนวทางใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเศรษฐกิจที่ยั่งยืนของฟาร์มในชนบท
- 2) เพื่อตรวจสอบนโยบายการปรับปรุงประสิทธิภาพที่เป็นนวัตกรรมและโครงการริเริ่มเพื่อฟื้นฟูชุมชนชนบทในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
- 3) เพื่อแบ่งปันรูปแบบที่ประสบความสำเร็จในการฟื้นฟูชุมชนในชนบทเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตโดยรวมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของมนุษยชาติและสังคม
- 4) เพื่อพัฒนาแผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์สำหรับบริการฟื้นฟูชุมชนชนบทที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและประเทศที่เข้าร่วมโครงการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน

2.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการฟังบรรยาย พร้อมแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

1) Dr. Jung KiWhan, President, Korea Institute for Rural Development (KIRD), ROK.

1.1) แนวโน้มและประเด็นใหม่ ๆ ในการพัฒนาชุมชนชนบท

● กรอบแนวคิดของชุมชนในชนบท

ชุมชน คือสถานที่ที่กลุ่มคนอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นมีการแบ่งปันกันเป็นเวลานานโดยมีความเชื่อมั่นเป้าหมายและแม้กระทั่งปัญหาที่มีขอบเขตทางภูมิศาสตร์ดังนั้นจึงมีแม่น้ำภูเขาพื้นที่เพาะปลูกและโครงสร้างพื้นฐานทางวัฒนธรรมและสังคมภายในเขตแดน

ชุมชนมีกลุ่มทางสังคมภายในเขตแดนเพื่อให้บรรลุถึงหน้าที่ทางสังคมของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการดำเนินชีวิตและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกิจกรรมทางสังคม วัฒนธรรมวัฒนธรรมและการเมืองของคนในชุมชน

- ทำไมจึงต้องพัฒนาชนบท?

การพัฒนาชนบทเป็นประเด็นนโยบายที่สำคัญของประเทศหนึ่งเพื่อให้มั่นใจถึงเสถียรภาพทางสังคมและการเมืองนโยบายของรัฐบาลมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนา คำขอของรัฐบาลในการสนับสนุนชุมชนระหว่างประเทศเมื่อรัฐบาลไม่เพียงพอองค์ระหว่างประเทศและประเทศที่มีรายได้สูงให้การสนับสนุนโครงการพัฒนาต่างๆเพื่อเอาชนะความยากจนและความล้าหลังในประเทศผู้รับ

การพัฒนาประเทศให้มีความสมดุลระหว่างเขตชนบทและเขตเมืองชุมชนชนบท เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชนบทให้สามารถเทียบเคียงกับคนในเมือง จึงต้องแก้ปัญหาของชุมชนชนบท ซึ่งคนในชุมชนชนบทต้องตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของคนภายในชุมชน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการจัดจำหน่าย การผลิตทางการเกษตร กิจกรรมนอกภาคเกษตร รายได้และมาตรฐานการครองชีพ สุขภาพและสุขภาพจิต การศึกษา สิ่งแวดล้อม

โครงการพัฒนาการเกษตรในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่คือการพัฒนาในระดับจุลภาค เพื่อเพิ่มผลผลิตและรายได้รวมทั้งการผลิตเมล็ดพันธุ์ที่เหนือกว่า พัฒนาเทคโนโลยีการเพาะปลูก การควบรวมที่ดินและการจัดการน้ำ การควบคุมศัตรูพืช เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว การตลาด อย่างไรก็ตามมาตรการด้านนโยบายระดับมหภาคเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาการเกษตรในระดับจุลภาค

นโยบายระดับมหภาคในการพัฒนาชนบท ต่างๆ เช่น การปฏิรูปที่ดินและการครอบครอง การเงินการเกษตรและเครดิต นโยบายราคา อาคารโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร บ่อนปัจจัยการผลิตของฟาร์ม R & D & ส่วนขยาย สถาบันการตลาดและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการตลาด การค้าสินค้าเกษตร สหกรณ์การเกษตร

- แนวทางการพัฒนาชนบท

แนวทางในการพัฒนาชนบทมีทั้งแบบ Top-down และ Bottom Up Approach และการพัฒนาชุมชนจากภายใน หรือการพัฒนาชุมชนจากภายนอก โดยกระบวนการพัฒนาจะต้องเป็นการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

1.2) โอกาสใหม่ ในชุมชนชนบทในยุคของสังคมสารสนเทศ

- การเปลี่ยนแปลงอารยธรรม

วิวัฒนาการสังคมมนุษย์ ตั้งแต่อดีตจากการล่าสัตว์และการรวบรวมสังคม มาเป็นสังคมสารสนเทศ

ชุมชนชนบทในสังคมเกษตรกรรม มีความหลากหลายทางด้านสังคม โครงสร้างอายุพีระมิด อัตราการเติบโตของประชากรสูง ผลผลิตต่ำโดยใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม แรงงานอพยพจากหมู่บ้านชนบทไปยังเมืองต่างๆทำงานที่โรงงานดังนั้นจึงมีการพัฒนาเมืองต่างๆเพื่อรองรับผู้อพยพจากหมู่บ้าน ประชากรในชนบทกลายเป็นผู้สูงอายุ ครอบครัวเกษตรกรรมเผชิญหน้ากับความไม่ต่อเนื่องเนื่องจากคนรุ่นใหม่จากครัวเรือนเกษตรกรรมที่ได้รับการศึกษาในเขตเมืองไม่ได้กลับไปชนบทเพื่อทำการเกษตรอีก

- โอกาสงานใหม่ในพื้นที่ชนบทในสังคมสารสนเทศ

การพัฒนาขายสินค้าโดยใช้ระบบ E-business การใช้ข้อมูลด้านราคาของสินค้าในตลาดของสินค้าเกษตร เพื่อควบคุมศัตรูพืชการควบคุมสภาพแวดล้อมสำหรับพืชสวนการเพาะปลูกผลไม้และการจัดการศัตรู การใช้โปรแกรม E-learning programs

ผู้นำชุมชนต้องเป็นผู้จัดการชุมชนในสาขาต่างๆ เช่น การจัดการทรัพยากร การผลิตและการแปรรูปและการจัดการการตลาด ด้านวิศวกรรมทางสังคมเพื่ออำนวยความสะดวกในกิจกรรมการพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญด้านการโยกย้ายถิ่นฐานของผู้อพยพ ครูสำหรับโปรแกรมการศึกษาอนุบาลและสังคมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาและนันทนาการสำหรับชาวชนบท ผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงทางสังคมและสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุในชนบท

2) Dr. Shoichi Ito, Professor, Int'l food policy economist, Faculty of Agriculture, Kyushu University, Japan.

2.1) โครงการการรวมกลุ่มที่ดินในประเทศญี่ปุ่น

ภาพรวมของการเกษตรในประเทศญี่ปุ่นและเกษตรกรรมขนาดเล็กที่มีต้นทุนสูงและเชื่อมโยงโทรม ฟาร์มต้นทุนการผลิตตามขนาด การเพิ่มจำนวนของ บริษัท และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินอุดหนุนเพื่อรักษาระดับราคาข้าว

จึงมีการแก้ไขปัญหาโดยการรวมกลุ่มที่ดินในการผลิตข้าวเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คือลดแรงงานเกษตรกร การขายตรงจากเกษตรกรไปยังผู้บริโภค ใช้ยอดขาย On-Line ร้านค้าฟาร์มท้องถิ่น อาหารแปรรูป (เพิ่มมูลค่า) ที่จะพัฒนาขึ้นในประเทศ

2.2) การปรับปรุงเทคโนโลยีของญี่ปุ่นในการแข่งขันในตลาดโลกและการนำเข้าข้าว

การใช้เทคโนโลยีเพื่อลดต้นทุนในการผลิตและเพิ่มคุณภาพให้สูงขึ้น เช่น เทคโนโลยีด้านการกำจัดวัชพืช การใช้เทคโนโลยีควบคุมการให้น้ำข้าว ญี่ปุ่นมีการขายสินค้าโดยการจับตลาดในประเทศ และปัจจุบันเกษตรกรญี่ปุ่นมุ่งเน้นด้านการส่งออกเนื่องจากมีร้านอาหารญี่ปุ่นในประเทศต่างๆจำนวนมาก รวมทั้งในประเทศญี่ปุ่นเอง การส่งออกข้าวเพิ่มขึ้น แต่ยังคงอยู่ที่ 0.1% ของการผลิตในประเทศญี่ปุ่น

3) Dr. William Van Caenegem, Professor, Faculty of Law, Bond University, Australia.

ประโยชน์ของการทำงานร่วมกลุ่มที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ คือ การต่อรองราคา เกิดห่วงโซ่คุณค่า สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ ใช้ข้อมูลร่วมกัน โดยเกษตรกรสามารถทำงานร่วมกันได้หลากหลายวิธี โดยการรวมกลุ่มกันเพื่อขายสินค้าอาจจะไม่จำเป็นต้องขนส่งร่วมกัน ขึ้นอยู่กับการอนุมัติการเจรจาต่อรองโดยรวม และมีการทำสัญญาที่มีผลผูกพัน เพื่อความชัดเจน

2.3 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกรณีศึกษาของประเทศสมาชิก (Country Paper) (ถ้ามี) พร้อมแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างประเด็นเชิงเปรียบเทียบกับบริบทประเทศไทยและ/หรือประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย (จำแนกตามรายชื่อประเทศ)

1) ประเทศมาเลเซีย

เพื่อให้แน่ใจว่าชนบทเป็นสถานที่ที่น่าสนใจและเป็นไปได้ในการทำงานและอาศัยอยู่ รัฐบาลมีเป้าหมายที่จะขยายการดำเนินงานของอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในพื้นที่ชนบทซึ่งขณะนี้มีความโดดเด่นในด้านการเกษตรการประมงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือในอุตสาหกรรมชนบท ความคิดริเริ่มนี้ยกระดับ

สมรรถนะหลักและการดำเนินธุรกิจที่มีอยู่และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาพวกเขาต่อไป สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะเสริมสร้างเศรษฐกิจในชนบทผ่านทาง "สหกรณ์" หมู่บ้านทั้งหมดที่เลือกจะต้องมีหรือจัดตั้งสหกรณ์ เป็นหน่วยงานทางธุรกิจที่เป็นสมาชิกของชุมชนโดยอาศัยอำนาจตามรัฐสมาชิกและควบคุมโดยกฎหมายสหกรณ์แห่งชาติ (SKM) ภายใต้กฎหมายสหกรณ์ นี้คือแนวทางใหม่ของรัฐบาลในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วยการจัดหาโอกาสในการทำงานและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

เป็นส่วนหนึ่งของโครงการหมู่บ้านศตวรรษที่ 21 โปรแกรม Desa Lestari ได้เริ่มให้ผลตอบแทนที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยการเพิ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอยู่โดยสหกรณ์หมู่บ้าน ระดับความสนใจที่แสดงโดยคนในชนบทในการเข้าร่วมโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมากและแสดงให้เห็นว่าโครงการริเริ่มดำเนินไปตามทิศทางที่ถูกต้อง ผ่านโครงการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหนุนความสามารถของโปรแกรมที่มีอยู่ในชนบททำงานร่วมกันโดยการเพิ่มรายได้ของพวกเขาและคล่องตัวการดำเนินงานของพวกเขา รายได้รวมของสหกรณ์มีรายได้รวมทั้งสิ้น 13.4 ล้านริงกิตในปี พ.ศ. 2562 จำนวน 725 ตำแหน่งงานที่เสนอให้กับชุมชนในชนบทและ 69% ของหมู่บ้านบรรลุอย่างน้อย 30% หัวหน้าครัวเรือน (HoH) จัดทะเบียนเป็นสมาชิกสหกรณ์ ปัจจุบันมีหมู่บ้าน 80 แห่งทั่วมาเลเซียและได้รับประโยชน์จากการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนเหล่านี้ในปี พ.ศ. 2556 ถึงปี พ.ศ. 2559

การเปรียบเทียบและปรับใช้กับประเทศไทย

ประเทศไทยมีการส่งเสริมให้ชุมชนในชนบทรวมกลุ่มกันเพื่อจัดทำเป็นกลุ่มสหกรณ์เพื่อพัฒนาคุณภาพของผลผลิต เพิ่มอำนาจในการต่อรองราคาสินค้า เกิดการรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดการหมุนเวียนกองทุนภายในชุมชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

2) ประเทศไต้หวัน

การฟื้นฟูชุมชนชนบทผ่านโครงการริเริ่มการปรับปรุงประสิทธิผลในไต้หวัน ทั่วโลกในศตวรรษที่ 21 ภายใต้แนวโน้มของโลกาภิวัตน์ที่มีการพัฒนาชนบทแบบดั้งเดิมถือเป็นสิ่งสำคัญในการจะปรับนโยบายในการพัฒนา ; ผ่านการแนะนำของสภาการเกษตรของผู้บริหารหยวน การดำเนินการตามกฎระเบียบของการกระจายอำนาจ เพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับกลไกการตัดสินใจและการพัฒนาชุมชนเช่นเดียวกับการทำงานร่วมกันและการระดมชุมชนในชนบท การคุ้มครองในพระราชบัญญัติเป็นสัญญาณของการฟื้นฟูชนบท ในระยะสั้นการฟื้นฟูชนบทประเทศไต้หวัน "Makeover" เป็น "ฟื้นฟูชนบท"

การดำเนินงานนี้มีสาเหตุมาจากการอพยพในชนบทและแนวโน้มของประชากรในพื้นที่ชนบทที่ถูกทิ้งร้างใช้โปรแกรมใหม่โดยใช้คนที่ประสบความสำเร็จจากชนบทเข้าไปให้ความรู้ นอกจากนี้ยังกำหนดให้รัฐบาลควรมุ่งพัฒนาชุมชนชนบท ด้านวัฒนธรรมและภูมิทัศน์ลักษณะทางนิเวศวิทยาการกำหนดผู้ให้การสนับสนุนข้อมูลของโรงเรียนในทุกระดับการให้การศึกษาตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูชนบท

การฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์และการให้คำปรึกษาองค์กรโดยชุมชนชนบทความตระหนักในการฟื้นฟูชนบทและผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนการฝึกอบรมบุคลากรเป็นกุญแจสำคัญในการทำงานราบรื่นขององค์กรคือการให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ การตอบสนองต่อแผนฟื้นฟูการส่งเสริมและความ

ต้องการของชุมชนนอกเหนือจากการขยายการฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ในชนบทและการเสริมสร้างพลังชุมชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นในทางตรงกันข้ามกับโครงการส่งเสริมการบริการให้คำปรึกษาระดับมืออาชีพเพื่อช่วยเหลือโครงการฟื้นฟูชุมชนชนบท

การเปรียบเทียบและปรับใช้กับประเทศไทย

ประเทศไทยยังไม่มีกรอบกฎหมายเพื่อที่จะให้การส่งเสริมหรือพัฒนาชนบทที่มีความชัดเจน แต่จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในงานที่รับผิดชอบการพัฒนาชนบทในแต่ละด้านหลักๆ เช่น ด้านการให้ความรู้ด้านการเกษตร ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และมีการรณรงค์ให้เยาวชนมีการกลับถิ่นฐานเพื่อพัฒนาบ้านเกิด เช่น โครงการสำนึกรักบ้านเกิด คนกล้าคืนถิ่นฯ

3) ประเทศฟิลิปปินส์

การเปลี่ยนระบบการปกครองของชุมชนควอร์ (QUARBA COMMUNITIES) ผ่านทางแนวทางการกระจายตัวเชิงปริมาณ (AGROENTERPRISE APPROACH)

กรมปฏิรูปการเกษตร (DAR) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่มีการจัดตั้งและดำเนินการภายใต้กฎหมายของฟิลิปปินส์ร่วมกับ Catholic Relief Services (CRS) ซึ่งเป็นองค์กรคัมชังศาสนาคาทอลิกแห่งสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นองค์กรความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่ดำเนินการในโครงการความร่วมมือที่เรียกว่า " การเชื่อมโยงเกษตรกรรายย่อยสู่ตลาด "(LinkSFarm) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ปฏิรูปการปฏิรูปการเกษตรและเกษตรกรผู้ปลูกรายย่อยสามารถเพิ่มรายได้และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของพวกเขา

เป้าหมายของโครงการ LinkSFarm คือการรักษาวินัยชีวิตของครัวเรือนเกษตรกรรายย่อยที่ใช้วิธีการจัดกลุ่มตามขั้นตอนแปด (8) สำหรับการพัฒนารูทธุรกิจเกษตร (AED) ซึ่งจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในหมู่บ้านและได้รับความช่วยเหลือในการเข้าถึงตลาดที่มีมูลค่ามากขึ้น ห่วงโซ่ผ่านการผลิตโดยรวมและการตลาดของผลิตภัณฑ์ของตนตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของบริการสนับสนุนธุรกิจ

ตามที่ออกแบบไว้โครงการนี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อดำเนินการใน 31 โครงการทั่วประเทศ สำหรับ Bukidnon จะมีการดำเนินการใน 3 พื้นที่โครงการที่สนับสนุนฟาร์มเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด 1800 แห่งด้วยความช่วยเหลือด้านเทคนิคตามการวางแผนของ agroenterprise เทคโนโลยีด้านการผลิตและการโพสต์การผลิตใหม่ ๆ การปรับปรุงการตลาดความรู้ด้านการเงินการเพิ่มมูลค่าและอื่น ๆ

สำหรับกรณีศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการใช้โครงการ DAR-CRS โดยใช้วิธีการจัดกลุ่ม 8 ขั้นตอนแก่เมือง Impasug-ong โดยเฉพาะที่เมือง Barangay Impalutao ซึ่งตั้งอยู่ทางยุทธศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด Bukidnon ซึ่งเป็นผู้นำ องค์กรปฏิรูปการปฏิรูปการเกษตร (ARBO) ของโครงการนี้คือสหกรณ์ชาวนา QUARBA หรือ QFC กำลังผลิต Citronella ซึ่งน้ำมันของมันเมื่อสกัดถูกถือว่าเป็นสารไล่แมลง

การเปรียบเทียบและปรับใช้กับประเทศไทย

ในประเทศไทยมีการให้ความช่วยเหลือเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชนในชนบทอยู่จำนวนมาก ที่จะทำให้เข้าถึงตลาดที่มีมูลค่ามากขึ้น ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของบริการสนับสนุนธุรกิจ

4) ประเทศปากีสถาน

ปากีสถานเป็นประเทศเกษตรกรรม ประมาณ 70% ของประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท แหล่งรายได้หลักของพวกเขาคือเกษตรกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็กอื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับเกษตร โดยตรงหรือโดยอ้อม หลายคนยากจนในชนบทอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีพื้นที่เพาะปลูกขาดแคลนศักยภาพทางการเกษตรต่ำความแห้งแล้งและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมเป็นลักษณะทั่วไป นอกจากนี้การเข้าถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เช่นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานเช่นน้ำดื่มและสุขภาพ การศึกษาและการดูแลสุขภาพมีน้อยมากในพื้นที่ชนบท ปัญหาการขาดสารอาหารอายุขัยต่ำและอัตราการตายของทารกสูงเป็นที่แพร่หลายมากขึ้นในพื้นที่ชนบท เป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าการเกษตรแบบยั่งยืน เป็นพาหนะหลักในการพัฒนาชนบทและการพัฒนาชนบทจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่เราจะดูชนบทมากกว่า ชาวนา ความแตกแยกของจังหวัดในชนบทและการประมาณการของโครงการมีความเกี่ยวข้องและความสำคัญกับแผนการพัฒนาและการใช้งานที่เป็นรูปธรรม เนื่องจากการพัฒนาเกิดขึ้นจากภาคเกษตรกรรมสู่ภาคอุตสาหกรรมการย้ายถิ่นฐานของชาวชนบทไปยังเมืองและเมืองใหญ่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ในระหว่างกระบวนการนี้อัตราการเติบโตของเขตเมืองโดยปกติจะเป็นสองเท่าของการเพิ่มขึ้นของประชากรโดยรวม อัตราการเติบโตของประชากรของพวกเขาจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ในขณะที่พื้นที่อื่น ๆ มีอัตราการเติบโตต่ำเนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นฐาน ในประเทศกำลังพัฒนาเช่น ประเทศปากีสถานการโยกย้ายดังกล่าวโดยทั่วไปเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจจากชนบทสู่เมืองส่งผลให้อัตราการเติบโตสูงขึ้นในช่วงหลัง ๆ ชนิดของการโยกย้ายภายในที่สำคัญมากเป็นหนึ่งจากหมู่บ้านไปยังเมือง การเติบโตอย่างรวดเร็วของประชากรทำให้ข้อ จำกัด เกี่ยวกับทรัพยากรที่มีอยู่ นี่เป็นหนึ่งในเหตุผลที่คนอพยพไปหางานทำในเมืองเช่นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นกำลังสร้างปัญหาให้กับเมืองและชนบท ปัญหานี้ดูเหมือนจะเป็นเรื่องร้ายแรงมากสำหรับชาวบ้านทำให้คนจนออกจากบ้านไร่ฟาร์มและญาติสนิท ปัจจัยที่นำไปสู่ความเข้มข้นในเมืองสูงแบ่งออกเป็นสองส่วน ประการแรกปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำให้สภาพท้องถิ่นเอื้ออำนวยและเพื่อชีวิตที่ดีและรุ่งเรืองมีพื้นที่อุดมสมบูรณ์น้อยลง การผลิตน้อยลงไม่ได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณสุขและปัญหาด้านสุขอนามัยขาด การศึกษาที่มีคุณภาพไม่พร้อมใช้งาน / การดำรงอยู่ของระบบสังคมที่มีพื้นฐานมาจากความยุติธรรมและความเสมอภาค เหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการโยกย้ายประชาชนหรือครอบครัวจากชนบทสู่เมือง เมืองที่สองมีโอกาสในการจ้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับประชากรในชนบท โดยทั่วไปและเยาวชนรุ่นใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการอพยพเพื่อการปรับปรุงที่ดีขึ้นเช่นการปรับตัวของเมืองความยากจนตามเป้าหมายการเพิ่มขีดความสามารถของผู้หญิงการเพิ่มความยืดหยุ่นในการเกษตร

การเปรียบเทียบและปรับใช้กับประเทศไทย

การย้ายถิ่นฐานของชุมชนชนบทมาอยู่ในชุมชนเมือง เพื่อให้มีงานทำและการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาการย้ายถิ่นฐานจึงต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถทางการเกษตรโดยการทำการเกษตรแบบยั่งยืน

2.4 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานแต่ละแห่ง (ถ้ามี) พร้อมแนบภาพประกอบ (ไม่มีการศึกษาดูงาน)

2.5 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Discussion)

ได้มีการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อจัดทำโครงการและจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชน โดยภายในกลุ่มได้จัดทำหัวข้อ “การใช้ประโยชน์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์อย่างเหมาะสมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนชนบท” โดยได้มีการวางแผนต่างๆในการดำเนินงาน ประกอบด้วย 7 ส่วน ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์สถานการณ์
- 2) การระบุปัญหาและหาทางเลือก
- 3) กำหนดวัตถุประสงค์และการกำหนดเป้าหมาย
- 4) การกำหนดกลยุทธ์การทำงานเพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย
- 5) แผนงบประมาณการดำเนินงาน
- 6) แผนปฏิบัติการการทำงาน
- 7) ตัวชี้วัดและเครื่องมือการประเมิน

ส่วนที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

3.1 ประโยชน์ต่อตนเอง

- 1) ได้รับประสบการณ์ความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาชนบทโดยการใช้ความรู้ด้านต่างๆ ทั้งในด้านการวางแผน ระบบเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อนำมาปรับใช้สำหรับการทำงานในประเทศไทย
- 2) ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชนบทกับประเทศต่างๆที่เข้าร่วมในหลักสูตรครั้งนี้
- 3) เครือข่ายการพัฒนาชนบทร่วมกับประเทศต่างๆ เพื่อพัฒนางานร่วมกันในอนาคต

3.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

- 1) การพัฒนาบุคลากรเพื่อนำความรู้ต่างๆมาพัฒนางานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพขึ้น ทั้งในการวางแผนการพัฒนาชนบทบนพื้นที่สูงต่างๆ
- 2) การสร้างเครือข่ายด้านงานวิชาการในด้านการพัฒนาชนบทร่วมกับต่างประเทศผ่านทางเจ้าหน้าที่ที่ได้ไปเข้าร่วมโครงการ

3.3 ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการในหัวข้อนั้นๆ

- 1) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชนบทในภูมิภาคเอเชีย เพื่อให้มีการนำไปปรับใช้พัฒนาในประเทศต่างๆให้ชุมชนในชนบทที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- 2) เครือข่ายความร่วมมือด้านงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาชนบทที่เข้มแข็งและกว้างขวางขึ้น

3.4 กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ

ร่วมกับผู้บริหารในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาชนบทบนพื้นที่สูงให้เกิดความยั่งยืน และขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติในระดับองค์กร

3.5 กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ

ขับเคลื่อนการนำนโยบายและโครงการในการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูงไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่

ส่วนที่ 4 เอกสารแนบ

- 4.1 กำหนดการฉบับล่าสุด (Program) (ไฟล์แนบ ข้อ 4.1)
 - 4.2 เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา (Training Materials) (ตามไฟล์แนบ ข้อ 4.2)
 - 4.3 ประวัติโดยสังเขปของวิทยากรบรรยาย (CV)
 - 1) Dr. Jung KiWhan, President, Korea Institute for Rural Development (KIRD), ROK.
 - 2) Dr. Shoichi Ito, Professor, Int'l food policy economist. Faculty of Agriculture, Kyushu University, Japan.
 - 3) Dr. William Van Caenegem, Professor, Faculty of Law, Bond University, Australia.
 - 4.4 รายงานก่อนการเดินทาง (Country Paper-Thailand) (ตามไฟล์แนบ ข้อ 4.4)
 - 4.5 เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation) (ตามไฟล์แนบ ข้อ 4.5)
-